

Vanskeligheder, det volder at komme ud til „de andre“, vil holde sig til Søfolkene.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ivar Berendsen: Naturhindringer, uopsættelige og for deres Forretninger aldeles nødvendige Fraværelser og Rejser regnes altsaa for lovligt Forfald. Hvad mener De om en Barnedaab? Er den en lovlig Hindring? Hvis min Kone er i Paris og mit Barn skal døbes i Paris, er det saa ikke lovligt Forfald? (Modsigelse). De Herre forlange altsaa, at Valgdagen skal være en saa højtidelig og alvorlig Ting, at en Barnedaab skal opsættes i Paris, fordi der er Folketingsvalg i København! Ja, saa ere vi jo uenige, og saa er der en Uenighed, vi ikke kunne komme ud over, idet jeg nemlig mener, at det kommer ikke Valgbestyrelsen ved, af hvad Grund jeg er i Paris, naar det, at jeg faktisk er i Paris, forhindrer mig i personligt at give Møde paa Valgdagen. Dog der maa jeg jo naturligvis bøje mig. Men det, der interesserede mig mere, er, at Indenrigsministeren mente at kunne faa det ud af mine Udtalelser, at det var nok, naar man her i København blot gik over Gaden fra 2den over i 3die Valgkreds og sagde: jeg kan ikke komme og afgive Stemme i 2den Valgkreds! Hvis det havde været rigtigt, maatte det være, fordi det stod i det Forslag, som Indenrigsministeriet i Fjor sendte til Udvalget, idet jeg nemlig stadig har fastholdt, at jeg med Hensyn til Stedet, hvor man opholder sig, aldeles ikke ønsker nogen Art Udvidelse. Men noget saa taabeligt stod der ikke i det Forslag, som afgik til Udvalget i Fjor. Der stod for Københavns Vedkommende selvfølgelig: „Kommune“, medens der for de andres Vedkommende stod: „Valgkreds“, og Københavns Kommune kunde endvidere ogsaa betyde København og Frederiksberg tilsammen. Et Ophold et eller andet Sted i denne „Kommune“ — hvis man da ikke er syg eller har anden Hindring —, er ikke den Art af Hinder i at fremmøde personligt, som der i en saadan Lov kan være Tale om.

Ingvar Jensen: Jeg havde Lyst til, da der er Tale om, hvor langt man skal gaa med Hensyn til Udvidelsen, at gøre opmærksom paa, hvad Nordmændene have i deres Grundlovs § 60 angaaende dette Forhold. Der staar der, at de Vælgeré, som ikke kunne møde paa Valgtinget paa

Grund af Naturhindring, Sygdom, Alderdomssvaghed, Legemsfejl, Svangerskab, Nedkomst, Diegivning eller nødvendigt Tilsyn med smaa Børn eller andre hjælpeløse Personer, have lovligt Forfald. Vi se altsaa, at Nordmændene ere gaaede ret vidt, og naar vi komme saa vidt, at vore Kvinder faa Valgret, ville vi naturligvis komme til i saa Henseende at udvide de Bestemmelser, vi nu maaske gaa til at tage. Naar det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) nu vil udvide Forfaldsbestemmelserne mere, kan der jo være nogen Mening i det, naar man henser til, hvad Nordmændene have i deres Lov, og det skulde ikke undre mig, om den højtærede Minister har Ret i, at man i Norge er gaaet saa langt ud, at man maaske der kunde føle Trang til igen at gaa noget tilbage. At vi skulde gaa saa vidt med Hensyn til lovligt Forfald for personligt Møde paa Valgdagen har jeg dog ikke tænkt mig.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ingvar Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Understøttelse i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2677 ff.)

Formanden: Under Forhandlingen af denne Sag vil ogsaa den følgende Sag paa Dagsordenen, nemlig Forslag til Lov om fortsat Hjælp til arbejdsløse efter Arbejdsløsheds-kassehjælpens Ophør, kunne omtales.

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Staurning): Vi have tilladt os at forelægge disse to Lovforslag i Anledning af den vedvarende